

Bescheiden vogels

Echte leiders hoeven niet continu in de schijnwerpers te staan

Op oudejaarsdag beschrijft Gard Simons in zijn column in Dagblad De Limburger het verschil tussen mannen en vrouwen. Hij vergelijkt ze met spreeuwen en concludeert dat vrouwen 'middenspreeuwen' zijn: die vliegen veilig in het midden. In de kaders bij het artikel prijkt de stelling dat vrouwen minder geneigd zijn risico's te nemen en alle belangrijke uitvindingen door mannen zijn gedaan.

De kern van het artikel ontgaat me. Stelt Gard nu dat mannen en vrouwen verschillen? Dat wisten we al langer. En vanwaar die spreeuwen? Als je de mens vergelijkt met de bombardeerkever of olifant kom je tot andere hilarische conclusies. Tussen de regels door lees ik een oordeel over maatschappelijk excelleren: mannen doen dat, vrouwen nauwelijks. Zijn mannen dan de grote helden en leiders?

Het artikel herinnert mij aan een incident lang geleden. Een ambitieuze vrouw had een geweldig idee, maar dat vond haar organisatie niet zo geweldig. Ze geloofde in het product en het nut voor de samenleving en zette door. Ze kon de klus helaas niet afmaken. Bij haar vertrek bleef haar gedachtegoed uitgewerkt achter in haar la. Tot mijn grote verbazing was het product twee maanden later op de markt. Daarin schaamteloos de namen van de bedenkers: haar twee mannelijke opvolgers. Het zou niet het eerste incident zijn waarin ik dat mocht waarnemen.

Speelt dit dan bij alle mannen? Gelukkig niet. Het boek *Good to Great, why some companies make the leap and others don't* van Jim Collins is op dat punt een verademing om te lezen. In zijn onderzoek naar factoren van duurzaam succesvol ondernemen ontdekte hij kenmerken van succesvolle leiders, de zogenaamde level-5-leiders. De mannen die aan dit niveau voldoen zijn zeer bescheiden, werken al lang binnen hun bedrijf, vallen daar nauwelijks op, doen gewoon hun werk. Totdat ze benoemd worden tot CEO en de leiding over grote en soms zieltogende ondernemingen ter hand nemen. Vanaf dat moment verandert veel om hen heen. In de kern blijven deze mannen echter precies hetzelfde: bescheiden, op de achtergrond, misschien wat grijzig. Als het fout gaat binnen hun bedrijf, kijken ze in de spiegel en stellen zich de vraag wat hun rol is en welke lessen zij hieruit kunnen trekken. Als het goed gaat en het bedrijf succesvol is, kijken ze juist niet in de spiegel, maar door het raam naar buiten en stellen de vraag welke mensen of groepen van mensen zorgen voor het succes. Dat zijn pas grote leiders, grote helden.....

Is het werkelijk zo dat het de mannen zijn die tegenwoordig de grote ideeën bedenken of zijn ze juist beter in het claimen daarvan? Is het relevant te weten? De vraag is namelijk of het persoonlijk claimen van succes überhaupt nuttig is voor de omgeving? Level-5-leiders laten zien dat het anders kan en misschien moet. Voor het nieuwe jaar 2012 jaar gun ik al die moedige mannen en vrouwen die ertoe willen doen voor hun omgeving dat ze vooral het gemak en de tijd nemen om meer in de spiegel te kijken, naar binnen, naar zichzelf, of bij succes uit het raam te kijken, naar buiten. Daar zie je de mensen die zorgen voor dat succes.

Bertie Bisschops

01 januari 2012

Gepubliceerd januari 2012 Limburgs Dagblad, Dagblad De Limburger